

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četr leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 64.

Maribor, dne 9. junija 1913.

Letnik V.

Žalostne perspektive.

Grof Tisza je imenovan ogrskim ministrskim predsednikom. V soboto, dne 6. t. m., je bil sprejet od cesarja v avdijenci in ko je okrog poldneva zapustil cesarjev delovni kabinet, je bil imenovan za novega ogrskega ministrskega predsednika ter mu je bilo naročeno, sestaviti novo ministrstvo. Za Tiszo kot osebo je to gotovo velik uspeh in veliko zadoščenje. Sivolasi monarh je s tem nekako sankcioniral dosedanjo politiko ogrske vladne stranke, katere spiritus rector je ravno Tisza in mu indirektno nekako zabičal, ostati na dosedanjem potu. Brezdvomno: zupanje, ki mu ga je izkazal s tem vladar, je veliko. Grof Tisza je na vrhuncu svojih želja in svoje — moči!

Bil je že enkrat ministrski predsednik. Toda njegova takratna moč je trajala kratko in sledil ji je padec nenaden in sramoten. Bilo je pred sedmimi leti. Na Ogrskem je gospodovala liberalna stranka — ministrski predsednik je bil grof Tisza. Njegovi nasprotniki so bili tisti, kakor danes: Kossuth, Justh, Appony. Po viharnih parlamentarnih bojih so prišle nove volitve. In te volitve so prinesle največje iznenađenje: liberalna stranka je bila poražena na celi črti, koalicija je vstala v vsem svojem sijaju. Poraz grofa Tisze je bil popolen. Izgubil je iz površja in njegovi nasprotniki so triumfirali: smatrali so ga za političnega mrtveca. Toda varali so se. Grofu Tiszi, temu možu železne energije, brezobzirnega nasilja in uprav demonske nevstrašenosti, ki je — naj se ga še tako obsoja — gotovo izrazita osebnost, je bilo treba samo dobrih sedem let in zopet je na vrhuncu. Strta je koalicija in za njim stoji močna vladna večina. So to vspehi, kakoršni niso navažni v politični zgodovini kake dežele in že pade sem pa tja primera: Tisza — Napoleon. Ta primera je pa seveda zelo šepava. Če prav je grof Tisza markantna osebnost, je vendar proces Lukaes-Desy pokazal do cela druge vire Tiszove moči. Njegova vladna stranka je kupljena. Za okroglih pet milijonov, katere je bilo treba dati za njo, se ve. Bržčas pa je bila kupnina še večja. Na Ogrskem je korupcija doma. Ne mine nobeno daljše obdobje, da bi iz Transilvanije ne bušil grozen smrad. Tudi grob koalicije je izkopala v nemali meri korupcija. Toda v tako velikanskem obsegu, kot grof Tisza, ni uvedel korupcije nihče. Njegov ministrski predsednik Lukaes je moral izginiti iz javnosti, obdičen s čednim predikatom: največji panamist Evrope. Mogoče, da je hotel grof Tisza, ki ljubi ekstrême in hoče povsod nekaj izrednega, tudi glede korupcije vstvariti rekord. To pa je ravno,

kar mora vzbuditi najglasnejše pomisleke: kam jadro?

Ne glede na to, da je nastop grofa Tisze najostrejšo izzivanje opozicije, da bodo pretresle ogrsko deželo nove orgije političnih bojov, da so zadnji upi na očistitev političnega ozračja potom zdrave volilne reforme padli v vodo, da bo najsilni sistem — predstavljan do sedaj po Kluenu in Lukacsu — vzbudil s svojim ustvariteljem še več odpora in ogorčenosti, je utrditev Tiszovega sistema največja nevarnost za ugled in obstoj države. Potrjeni so s tem pravci korupcije in tatvine, s katerimi se je dozdej delala politika na Ogrskem.

Monarhija nima veselih in častnih časov. Diplomatični porazi, ki smo jih doživeli na Balkanu, še niso pozabljeni in jih bomo čutili še dolgo, dolgo... Srd, ki smo si ga nakopali med balkanskimi narodi, bo trajal desetletja. Komaj so minule balkanske težave, v katerih smo se postavljali s svojo vojaško močjo in grozili malim državicam na jugu, pride na dan grozna afera Redl. Z obžudovanja vredno marljivostjo in z birokratično strogostjo in minucioznostjo se je zasledovalo razne „veleizdajalce.“ Če je kdo zaklical „Živijo Srbija!“, ali je na kakšen drug način dal duška svojim simpatijam do balkanskih bratov, že je obtožen, Bog ve česa vsega in večkrat tudi kaznovan. V tem času je generalštabni polkovnik Redl nemoteno prodajal in izdajal največje tajnosti, in so mu prišli na sled skoro samo po naključju. In konec: Reveža, ki je zaklical „Živijo Srbija!“ so mučili s preiskavami in so ga vlačili po zaporih — Redlu so potisnili revolver v roke, da se je sodil sam. Ob enem, ko imamo mi svojega Redla, imajo na Ogrskem svojega Lukaesa. Prvi razkrije gorostasne slabosti, naše edine opore, naše armade, ki bi postale lahko usodepolne, drugi razgali ves smrad korumpirane uprave, ki je slabša, kot je bila — turška...

To so simptomi, ki pričajo o gnilobi. Če se jih ne bo temeljito kuriralo — upanja je prav malo — potem jadramo, jadramo v pogubo!

Boj za Trst.

Zopet nam prihaja vesela vest z obali sinje Adrije: včeraj je bil glavni volilni dan tokratnih občinskih volitev v Trstu, se je bil boj za Trst. Poročilo, ki smo ga dobili danes v predpoldanskih urah, je še zelo pomembljivo, vendar pa kaže, da so se naši južni bratje borili krepko in uspešno. Povest o italijanskem Trstu je bila že večkrat postavljena na laž in včeraj zopet. Trst, naše glavno pomorsko me-

sto, naše izhodišče v svet, ni samo italijanski, ampak tudi slovenski. Mi Slovenci v tej državi nismo brezpomemben narod, ki bi pri usodi države ne imel nikake besede, ampak narod, v čigar posesti se nahaja vrata, skozi katera se pretaka v državo življenje. Brez Adrije, brez Trsta, bi bila Avstrija obsojena na životarjenje, odvisno od vseh sosedov, s Trstom je samostojna država, ki ji je dana možnost, da se giblje in razgiblje. In ta Trst je deloma in vredno bolj slovenski, Slovenci, sploh Jugoslovani, smo vedno bolj državo varujoč in ohranjujoč faktor.

Včeraj je volil IV. volilni razred za mesto in II. volilni razred za okolico. V mestu so dosegli Slovenci lepe vspehe. V 1. in 2. volilnem okraju (3 odborniki) so izvoljeni italijanski liberalci. V 3. in 4. volilnem okraju (5 odbornikov) so prišli slovenski kandidati, med njimi dr. Rybar, v ožjo volitev z Italijani. V 5. volilnem okraju (4 odborniki) so prodrli italijanski liberalci. Socijaldemokrati so v tem okraju zelo nazadovali. V 6. volilnem okraju (4 odborniki) so prišli italijanski liberalci v ožjo volitev s socijaldemokrati. V okolici so se Slovenci krasno bili. V 1. in 3. volilnem okraju so izvoljeni slovenski kandidati: Miklavc, dr. Cerne in Ferluga. V 2. okoliškem volilnem okraju je prišel slovenski kandidat dr. Pertot v ožjo volitev s socijaldemokratom.

Ožja volitev se vrši dne 13. t. m.

Ptujska vinarska zadruga.

Pred leti so ptujski nemški gospodje ustanovili vinarsko zadrugo. Njen načelnik je podžupan g. Steudte. Dobila je do sedaj že prav lepo državno podporo, toda razmere, ki vladajo pri njej, niso najlepše.

Namen zadruge je, da kupi od članov vino. Ta zadruga pa kupi le prav bore malo vina od družnikov. Te sreče so deležni večji del člani odbora in njihovi bližnji, drugim pa se reče, ako pridejo ponujat, ne potrebujemo, ali pa se obljubi skoraj nesramno nizka cena, češ, mi dobimo dovolj vina po tej nižji ceni. In je resnično. Načelnik zadruge, podžupan Steudte, kupuje že mnogo let vina le od nečlanov ter jih plača po izredno nizki ceni. Če pride ta nizka cena zadruzi v polni višini v dobro, potem mora biti njeno materijelno stanje zelo dobro. Mi tega sicer ne vemo, vedel bo pa to gotovo gosp. Steudte. Opozorili bi samo še na nekaj, radi česar se ljudje hudujejo. Če bi Steudte kupoval vino od domačinov, bi naj še bilo in bi se ne jezili, toda ta gospod kupuje manjvredna hrvaška vina po nizki ceni, 30 K hektoliter, ter jih prodaja — če brez do-

PODLISTEK.

Gimnazijska strelna slavnost.

Maribor, 7. junija.

Sredo, 4. t. m., si bodo naši gimnazijci dobro zapomnili: pod geslom „tekmovalno streljanje“ se je razvila pri vojaškem strelišču pravcata dijaška in ljudska veselica. Pred 2. uro je bilo pred gimnazijo zbranega vse črno ljudstva. Strmeli so, ko so dijaki nalagali velik sedežni voz z raznim godbenim orodjem, na vrhu bas in boben, in so naposled sami zasedli vse še ostale prostorčke ter oddrli proti strelišču. Kaj pomeni to? Naše gimnazije pač ne spravi nič v zadrego: ker je bila vojaška godba naknadno poklicana k vajam, je gimnazija, ne bodi len, zbrala svojo dijaško godbo, ustanovljeno tekem tega leta, in jo je v nekaj dneh uvežbala, da bi mogla sodelovati pri strelni slavnosti. Takisto je gimnazija zapeljala na strelišče velik voz stolov in raznega orodja za telovadne igre. Točno ob dveh so prikorakali od deželnobrambne vojašnice pred gimnazijo s puškami strelci tekmovalci (bilo jih je 77), pod poveljstvom dveh oficirjev na konju (stotnik Kisvardaj in nadporočnik Hoegel); tu se jim je pridružilo nad 300 gimnazijcev-telovadcev in vsa četa je odrinila v vojaškem koraku na strelišče. Ondi so bila med tem darila razstavljena, strelišče okrašeno, in sploh vse potrebno urejeno. Strelna tekma se je takoj pričela; puške so pokale do pol šestih, vmes je

svirala godba in telovadci so ves čas na bližnjem travniku izvajali telovadne in športne igre. Občinstvo vseh slojev je prihajalo neprestano in kmalu je vladalo veselo vrvenje povsod; komur ni prijalo na nabito polnem, vročem strelišču, ta se je šetal po trati, ali je sedel pri telovadcih. Osobito mnogo je bilo seveda oficirjev; zastopani so bili vsi polki tukajšnje garnizije, v prvi vrsti 26. polk brambovcov po podpolkovniku Šušniku in majorju Šoltokoviču, kadetnica po podpolkovniku Koraleku itd. Izmed civilnih zastopnikov je bil navzoč tudi okrajni glavar, namestniški svetnik dr. pl. Weiss. Ko je bilo streljanje končano, je nastopil ravnatelj dr. Josip Tomišek in je v daljšem nagovoru najprej osvetlil pomen strelnih vaj in razmerje telesne vzgoje napram duševni. Ko je cesarju zaklical trikratni „živijo!“ in je godba odigrala cesarsko pesem, je pozdravil vse navzoče, osobito mnogoštevilne dame, se je zahvalil vsem, ki so pripomogli, da se je slavnost mogla vršiti v takem obsegu in je pokazal, s kakimi zunanji težavami so se morale boriti baš letošnje vaje, zlasti zaradi mobilizacije. Trdna volja od strani gimnazije in uslužnost od strani vojaških krogov je pa premagala vse težkoče. Posebna hvala gre 26. brambovskemu polku in zgoraj omenjenima oficirjema instrukturjema. Nato je prešel govornik na današnjo slavnost in se je imenoma zahvalil vsem darovalcem in podpornikom, ki so omogočili, da so se nastavila dragocena in mnogobrojna darila. Ko je govornik še vsem gostom zaklical trikratni „živijo!“, je končal svoj govor, pozvavši oficirja vežbatelja, da razdelita darila. Preden pa so se darila pričela deliti, so osmošolci poklonili svojemu vežbatelju, stotniku Kis-

vardayju, sedmošolci pa nadporočniku Hoegelu v zahvalo lep spominek. Vsak dijak strelec je nato dobil vsaj mal spominek, prvi izmed njih pa dragocena darila. Le prvih sedem navajamo z imenom. Zase je dobil posebno darilo (dragoceno repetirko) najboljši izmed vseh strelcev obeh razredov: osmošolec Kaufmann (560 enot). V tekmi osmošolcev (na tarčo) so bili: 1. Golež (560 enot), Ferrari (510), 3. Hronovsky (500), 4. Pfanni (477), 5. Ogrisegg (460), 6. Hofmann (460), 7. Krošl (440). V tekmi sedmošolcev (na tarčo) so bili: 1. Šnuderl (500), 2. Barle (370), 3. Welle (350), 4. Sinkovič (330), 5. Rožman (320), 6. Moric (306), 7. Krpač (306). V bojnem streljanju (osmošolcev) so zmagali: 1. Wressnig (vseh pet strelcev črno), 2. Živko, 3. Ferrari, 4. Kaschitz, 5. Golež, 6. Semlitsch, 7. Zadravec. Po končani razdelitvi daril je še godba zaigrala; nato so strelci odkorakali nazaj v vojašnico. Slavnost pa je zopet pokazala, kaj premore naša stara gimnazija, ki glede iniciative in podjetnosti prednjači med štajerskimi zavodi.

Preveč laskavo.

A. Sosedova Gizela ima pa zares tako krasne lase, kakor bi nosila bleščečo krono na glavi.

B. In to bleščečo krono dene vsak večer raz glavo!

Težak dokaz.

— Zakaj si tako potr, prijatelj?

— Saj sem lahko. Moj brat je bil 20 let v norišnici; pred mesecem je umrl in mi zapustil vse svoje premoženje; sedaj pa moram dokazati, da je izvršil oporoko pri pravi pameti!

bička, ne vemo — zadrugi. Na ta način kupi gospod Steudte vsako leto več kot 100 polovnjakov vina od Hrvatov, a zadruga ga proda za štajersko vino. S tem se dela škodo domačim vinorejcem, a še bolj pa trpi na dobrem imenu naše haloško vino, kar gotovo ni v korist kmetu.

Da pa gospod Steudte ne bo tajil, da ni kupil hrvaških vin za zadrugo, mu doprinašamo takoj na tem mestu javen dokaz: Dne 4. t. m. mu je pripeljal Štefan Smintrič iz Cvetlina 10 polovnjakov vina, ki mu ga je gospod Steudte plačal po 30 vinarjev 1 liter.

Pa ne samo Steudte, temveč še več drugih ptujskih odličnjakov kupuje na ta način vino ter „skrbi“ za zadrugo in domače vinorejce. Kdo ima najlažje in največje dobičke, ne vprašajte.

Skrajni čas je, da se pri zadrugi napraví red. Tem potom javno prosimo gospoda poslance Brenčiča, da takoj opozori poljedelskega ministra na te razmere. Tako zadrugo se iz državnih sredstev pač ne more podpirati in njeno poslovanje je treba — ustaviti!

Na Balkanu.

Na Balkanu — nič novega. Od zadnjega petka, ali prav za prav od Pašič-Gešovega sestanka sem, je ostal položaj stacionarno napet. Z napetostjo se pričakuje sestanka ministrskih predsednikov, na katerega se polaga veliko odločilne važnosti. Med tem pa traja oster boj po časopisju dalje. Tu ni opaziti še nikakega zblizanja. Srbi pravijo, da ne morejo odnehati od zahteve po reviziji pogodbe, Bolgari pa to odklanjajo. Celo o srbskem prestolonasledniku se trdi, da je rekel, da o desnem varčarskem bregu ne more biti več razprave. Tripelententa se trudi slejkoprej, da bi spor poravnala.

Po privatnih vesteh iz Sofije je car Ferdinand sprejel Gešovo demisijo in poveril dr. Danevu sestavo novega kabineta.

Sestanek balkanskih državnikov.

Iz Belgrada poročajo:

Štirje ministrski predsedniki balkanskih držav se sestanejo v torek, dne 10. t. m., v Solunu.

Mohamedanci v Odrinu.

Iz Odrina poročajo:

Poveljujoči general Savov je povabil uradnike turške uprave v Odrinu in gojence turške kadetne šole ter imel nagovor, v katerem je tolmačil željo carja Ferdinanda in bolgarske vlade, naj bi osmanski podaniki nove Bolgarske uživali popolno svobodo in varnost. Skupni interesi Bolgarske in Turčije zahtevajo, da so medsebojni odnosi prijateljski. General Savov je navzočim ponudil, naj poiščejo sedaj v Bolgarski svojo novo domovino, ali pa naj se izselijo v Turčijo. Če se izselijo v Turčijo, jim bo bolgarska vlada dovolila vse olajšave. Če bi pa kadeti ostali v Bolgarski, tedaj bi jih poslali v bolgarske kadetne šole ter jih potem uvrstili v bolgarsko armado.

Likvidacija Turčije napreduje.

Zadnja konferenca poslanikov dne 5. t. m. je trajala dve uri in pol. Prihodnja seja se vrši danes v ponedeljek. V seji se je dosegel po „Reuterjevem“ poročilu znaten uspeh glede albanskega statuta, južne meje Albanije in Egejskih otokov. Poslednji dve vprašanji tvorita nekak junktim, ker bo vedenje Grčije z ozirom na južno mejo Albanije odločilno vplivalo na odločitev veselil glede Egejskega otočja. A kar se južnoalbanske meje tiče, je verjeten kompromis med italijanskim in francoskim stališčem. Ako se ti pogoji uresničijo, dobi Grčija večino Egejskih otokov. Turčiji ostane otoka Imbros in Tenedos pred vhomom v Dardanele. Thasos dobi Bolgarija. Otokov nasproti maloazijski obali Grčija ne sme utrvjavati, niti za brodovno bazo uporabljati. Od Italije okupirani otoki se vrnejo Turčiji, kakor hitro spolni pogoje lozajnskega miru, nakar jih veselile najbrže odkažejo Grčiji. Glede Albanije je Francija, kakor se govori, pristala na to, da Korica pripade Albaniji, in da se njeva grška meja pri rtu Ftelji. Glede spora med zavezniki konferenca ne bo zavzela nobenega stališča, pač pa bo o istem neobvezno debačirala.

Grčija in solunski sestanek.

„Daily Telegraph“ je izvedel iz Soluna, da je Grčija v sestanku štirih balkanskih ministrskih predsednikov privolila. Solun kot mesto sestanka sta predlagali Srbija in Bolgarija, kar je Venizelos tudi sprejel.

Politični pregled.

Ogrska.

Ogrsko ministrstvo ostane staro Tisza st bo obdržal vse dosedanje ministre, samo ministrstvo notranjih zadev in ministrstvo a latere, kateri je dosedaj opravljal Lukacs, bo Tisza poveril drugim osobam. Govori se, da bo postal notranji minister pl. Sandor in minister a latere Burian, bivši skupni finančni minister.

Moravsko.

Včeraj, dne 8. t. m., so se pričele volitve v moravski deželni zbor. Med do sedaj izvoljenimi so po danes došli poročili tudi katoliški narodni kandidati: Kadlčak, Šramek in dr. Šilinger.

Naše prireditve.

Šmarje pri Jelšah.

Občni zbor naše kmečke posojilnice, ki se je vršil v nedeljo, dne 8. t. m., je bil prav dobro obiskan. Načelnik gospod Josip Stoklas je podal natančno poročilo o delovanju, katero priča o lepem napredku zavodu. Soglasno se je sprejel njegov predlog, da izreče občni zbor zahvalo gospodu kaplanu Sinku za njegovo požrtvovalno delo v prid posojilnice. Predsednik nadzorstva, prečastiti gospod dekan J. Bohanec, je podal poročilo nadzorstva, iz katerega je razvidno, da vrše funkcijonarji zadruga popolnoma brezplačno in vestno svoje dolžnosti in da je celo poslovanje in knjigovodstvo v lepem redu.

Zastopnik Zadrugne zveze, nadrevizor gospod Vladimir P u š e n j a k iz Maribora, nam je na podlagi števil računskega zaključka dokazal lep napredek posojilnice tekom štiriletne poslovne dobe in pozival posojilojemalce k točnemu plačevanju obresti in v ugodnih letih k odplačevanju glavnice. V svojih nadaljnjih izvajanjih nas je peljal na svetovni denarni trg in povdarjal, da je kmečka gospodarska organizacija kritične čase prav dobro prestala, kljub temu, da je še mlada. Govoru so sledili zborovalci z napeto pozornostjo.

Z zahvalo zborovalcem in zastopniku Zadrugne zveze je načelnik po končanem dnevnem redu zaključil občni zbor.

Krčevina pri Mariboru.

Mariborska, in okoliška skupina J. S. Z. sta priredili včeraj v nedeljo, dne 8. t. m., popoldne izlet v našo občino. Sestanek je bil pri gostilničarju Heuju, kjer se je vršil shod J. S. Z. Udeležba je bila povoljna. Govoril je Franjo Ž e b o t o bodočih ciljih naše organizacije. Za našo okoliško skupino se je tudi sestavil odbor, kateremu načeljuje gospod P. Kraner. Z veseljem moramo omeniti, da je zopet pristopilo več novih članov. Določilo se je, da bo odslej vplačevanje in poslovanje obeh skupin vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 8. ure naprej v pisarni Zadrugne zveze v Mariboru.

Raznoterosti.

Iz učiteljske službe. Na ljudski šoli v Slov. Bistrici okolica je razpisano mesto učitelja; prošnje do dne 10. julija.

Baronica Suttner, znana prvoboriteljica za svetovni mir, praznuje danes 70. letnico svojega rojstva.

Iz poštne službe. Poštni kontrolor Ferdinand Fulterer je prestavljen iz Maribora v Gradec.

Imenovanje. Pisarniški oficijal Matevž Ivanuša v Ptujju je imenovan za pisarniškega predstojnika okrožne sodnije v Mariboru.

Se že pripravljajo in že fehtajo. Zaključna „Sloga“ prinaša naslednji oklic na svoje somišljenike: „Sloga“ samo z naročnino ne more izhajati. Svoj list pa moramo imeti, ker smo zastopniki (hm?) idej slavni naših prednikov, ki so po slogi prišli do veljave. Tudi se prihodnjih volitev udeležimo na celi črti. Treba je torej, da podpremo list. Prispevki na upravništvo „Sloge.“ — Ne bo odveč, če si ta oklic zapomnimo. Slogaškim voditeljem se hoče mandatov, zato bi radi natehtale potrebne denarja, da bi ne bilo treba lastnih denarnih žrtev. Kolikor je pa nam znano, je slogaška roba na tako slabem glasu, da se bodo težko našli kalini, ki bi dali kaj za njo. Trpeti pa bi znale kake posojilnice. Z denarjem teh zavodov so slogaški voditelji precej radodarni, če je treba podpreti strankarske stvari, saj ne gre iz njihovih žepov. K stavku, da so slogaši „zastopniki idej slavni prednikov, ki so po slogi prišli do veljave“, bi samo pripomnili, da tista sloga pač ni bila tako hinavska, neznačajna in nesramna, kakor je sloga, ki jo pridiguje „Sloga.“ Ta sloga vendar ni nič drugega, kot z neodkritosrčnostjo in lažjo pobeljeno liberaluštvo!

Ali je to za resne ljudi? Iz znanih vzrokov je „Sloga“ še vedno huda na našega poslanca gospoda Brenčiča. V številki za številko ga grize, zbada in napada, to pa tako neumno ali surovo, da bi se človek nad duševno revščino ljudi okrog „Sloge“ najraje zjokal. Poslušajte samo kratko notico iz zadnje številke! Glasilo se dobesedno: „Miha, ne laži! „Sl. Gosp.“ 29. maja poroča, da je „poslanec Brenčič na meročajnih mestih storil že vse potrebne korake“, zaradi škode po mrazu. Kdor ne veruje, plača groš! Miha pa niti ne ve, kje so tista „meročajna mesta.“ — Odgovarjati na take budalosti se res ne splača in bi dali sami sebi slabo spričevalo. Pravijo, da je „Sloga“ glasilo starih liberalcev, glasilo starinov. Bo štimalo. Tudi pamet, ki je narekovala zgorajšnjo notico, je stara in omehčana ter gre na otročje nazaj.

Roblek — dobrotnik cerkve! je bila parola liberalne stranke za časa zadnjih državnozbornih volitev, češ, on je daroval za stavbo nove župne cerkve v Žalcu ogromne svote. V znani pravdi savinjske posojilnice po načelniku Robleku proti gospodu Korenu se je pa izkazalo, da je hotel Roblek vlogo dobrotnika cerkve igrati na tuje stroške; od župnika je namreč zahteval povrnitev svote 20.000 K, katero je on izposloval pri posojilnici za stavbo cerkve. Ta zadeva je sedaj konečno rešena; župnikov zastopnik dr. Benkovič je te dni prejel razsodbo najvišjega so-

dišča, ki je zahteval povrnitev vseh stroškov. Robleku se v tej sodbi namiguje, da je on, ne pa župnik, najel posojilo in naj ga on išče tam, kamor ga je zaupal. Potemtakem bi kazalo, da gospod Roblek poseže v žep in odšteje 20.000 K z obrestmi in stroški posojilnici, kajti zelo je dvomiti, če bodo člani savinjske posojilnice s tem zadovoljni, da bi gospod Roblek na njihov račun ohranil ime „cerkvenega dobrotnika.“

Znamenita knjiga. Ravnokar je izšla v nemškem prevodu knjiga: „Die südslawische Frage im Habsburger Reiche von R. W. Seton-Watson.“ (Scotus Viator.) Verlag von Meyer et Jessen, Berlin, R. W. Seton-Watson, znan pod psevdonimom Scotus Viator, uživa na Angleškem sloves najboljšega poznavalca jugoslovanskega vprašanja in balkanskega problema. Pred dvema letoma je izšla njegova knjiga, ki je jugoslovanskemu vprašanju takorekoč še le položila temelj in jo sedaj dobimo v nemškem prevodu. Gotovo je, da bo najširše kroge ob sedanjih političnih razmerah živo zanimala, zlasti še zato, ker popolnoma preurejen in spopolnjen prevod že lahko smatramo za novo knjigo. Knjigi, ki je bila že, ko je izšla, veleaktuelna, so dogodki v svetovni zgodovini v kratkem času pripomogli še do večje aktualnosti v taki meri, kakor se je to še le redko kedaj pripetilo. Pisatelj razpravlja sicer samo o delu jugoslovanskega vprašanja — čeprav v uvodu obravnava to vprašanje kot celoto — namreč o Jugoslovanih, živečih pod žezlom Habsburžanov, vendar pa temeljito opisuje politično, narodnostno, kulturno in gospodarsko stran tega problema ter kaže jasno na važnost vprašanja za avstro-ogrsko monarhijo in vsled tega tudi za osrednje evropske države in za vso Evropo, tako da nam razloži in opraviči postopanje avstro-ogrsko monarhije za časa vojne na Balkanu. Jasno so naslikane že v izvorniku zemljepisne, narodopisne, zgodovinske in ustavne razmere Hrvaške, Dalmacije in Bosne, v obeh poglavjih pa, ki sta nemškemu prevodu dodani, se ta opis nadaljuje do najnovejših dobe in se rišejo prepričevalno vse dalekosežne posledice za habsburško državo ter je napravljena tudi že nekaka bilanca balkanske vojske s tem, da se pregnantno ugotavljajo iz vojne sledeča dejstva, možnosti, verjetnosti in neobhodnosti, vse to v kratkem povzetku. Zlasti zanimivi so nazori glede morebitne spremembe v državnopравни sestavi in vsled tega v bodočem mednarodnem stališču habsburške monarhije.

Rodoljubi. V Dobrichovicah na Češkem je pred nekaj dnevi umrl Bogomil Wieser, ki je zapustil v narodne in dobrodelne svrhe 925.000 K. Šolski Matici je zapustil 200.000 K, akademični menzi visokih šol v Pragi 250.000 K, društvu za oskrbovanje in vzdrževanje trgovske bolnišnice v Pragi 250 tisoč kron, nadalje za 10 potovalnih štipendij čeških vseučiliščenikov in tehnikov 150.000 K. Pač idealen rodoljub, kakoršne bi tudi mi rabili. Spominjajte se pri vsaki priliki Slovenske Straže!

Proti hranilnim vlogam pri bankah. Upravni odbor splošne zveze kmetijskih zadrug v Avstriji je sklenil v seji dne 6. maja t. l., poslati e. kr. vladi nujno prošnjo: 1. Naj ne daje več bankam dovoljenja za sprejemanje hranilnih vlog na izdane hranilne knjižice. 2. Naj omeji bankam pravico, ustanavljati podružnice. 3. Naj prepove bankam nabiranje vlog po agentih, ki grede za njimi od hiše do hiše. 4. Naj skrbi na primeren način, da bodo posamezne banke strogo izvrševale obstoječe predpise o najmanjšem znesku hranilnih vlog. 5. Naj prisili banke, da bodo ustanovile v varstvo hranilnih vlog poseben petodstotni rezervni zaklad.

Umetniška razstava. V soboto se je otvorila v Ljubljani v Jakopičevem paviljonu slovenska umetniška razstava. Razstavljenih je veliko del naših mojstrov in razstava splošno ugaja.

Štajersko.

Maribor. (Porotne obravnave.) Za letošnjo polletno porotno sezono, ki se je pričela danes, dne 9. junija, so določene naslednje obravnave: ponedeljek, dne 9. junija: Franc Baumann, rop (predseduje višjesodni svetnik dr. Fraidl); torek, dne 10. t. m.: F. Paulitsch, hudodelstvo posilstva, in Antonija Voh, detomor (predseduje v obeh slučajih deželnosodni svetnik Kokol); sredo, dne 11. t. m.: Tomaž Groblek in Janez Vidovič, požig (predsednik višjesodni svetnik dr. Voušek); četrtek, 12. junija, Kampf K., posilstvo; petek, 13. jun., Rakuša Al. in Vogrinec Miha posilstvo.

Maribor. Gospod Kirbiš je kupil od znanega konjereja v ljutomerskem okraju novega konja-dirkača z imenom Citra. Citra je triletna kobila, hči Radike, prav lepega stasa in obeta mnogo. Priglašena je bila že k tokratnim dirkam v Gradcu in jo navaja „Tagespost“ med tipi.

Maribor. V soboto večer je imel katoliški „Volksbund“ v Gambrinovi dvorani dobro obiskano zborovanje. Iz poročil smo posneli, da šteje „Volksbund“ v Mariboru 260 članov, kar je za kratek čas obstoja gotovo lepo število. Govorila sta dr. Schappacher iz Dunaja in urednik Prangner. Zadnji bi se bil moral baviti s temo: položaj katoličanov v Avstriji, a se je od predmeta precej oddaljil. Lotil se je nekaterih vprašanj — med njimi tudi narodnostnega — precej nerodno in se je zaletel v trditve, ki nika-

kor niso bile neoporekljive. Drugače je bilo zborovanje privo lepo in navduševalno.

Lembah. Dne 1. t. m. je bilo v Vrhovem dolu najdeno mrtvo truplo triletne revne ženske, ki je bilo dne 3. t. m. na pokopališču v Lembahu pokopano. Ker se še do sedaj ni izvedelo, kdo je bila dotična oseba, se prosi, da se tozadevna pojasnila pošljejo kn.-šk. župnijskemu uradu v Lembahu.

Ruše. Gledališki večer v Rušah dne 8. junija v korist podravske podružnice Slovenskega planinskega društva se je vsestransko zadovoljivo končal, ter je bil obisk jako povoljen. Natančneje poročilo še priobčimo.

Ruše. Nekaj za državnega pravdnika v Mariboru! Pri zadnji obravnavi proti ruškemu županu, gospodu nadučitelju Lasbaherju, se je orožniškemu postajevođji, gospodu stražmeštru Tisovecu, nepobitno dokazalo, da je v svoji ovadbi poročal čisto neresnico. Vse priče — sami resni in verodostojni ljudje — so izpovedale pod prisego, da se niso pritožile, da niso bile v življenjski nevarnosti itd.; nekateri celo niso vedeli, zakaj se jih kliče, a vendar so bile njihove pritožbe v ovadbi. Odkod? Naj gospod državni pravdnik celo zadevo preišče, ali je gospod Tisovec ovadil gospoda župana Lasbaherja iz namena, ali nevede in nepremišljeno, kaj dela in kaj piše. Ako je to storil iz zlobnosti, zasluži, da se ga kaznuje, ako pa ga je ovadil vsled nevednosti in iz nepremišljenosti, kaj dela, ni sposoben za službo. — Upamo, da bo gospod državni pravdnik uvidel, da ni potrebno, da bi orožnik, ki ne pozna resnice in pravice v toliki meri, kakor jo zahteva njegov stan, še nadalje vznemirjal celo okolico. Isto seveda tudi v pretres slavnemu orožniškemu poveljstvu. Sicer pa naj tudi ruški občinski odbor napravi primerne korake, da se kaj takega več ne pripeti.

Ptuj. Pošteni Ptujčani so ogorčeni, ker se je porabilo deško godbo za to, da je igrala v Mariboru „dunajski damski orkester.“ Že itak je mladina vsa izprijena, kaj bo še le, če se jo bo na tak način zavajalo na kriva pota. Stariši, pazite na svoje otroke, da vas ne bodo enkrat preklinjali!

Sv. Anton v Slov. goricah. (Nesreča pri kopanju.) Na takozvanih drbetinških travnikih se je zgodila velika nesreča, ki je pretresla celo našo okolico, vsakemu pa dala vzgled, kako mora biti previden pri kopanju v tej veliki vročini. Matevž Rojs, prej kmet v Čagoni, sedaj pa še le en mesec na novo oženjeni kmet v Brengovi pri Sv. Antonu, se je šel v petek, dne 6. junija, proti poldnevu ob navzočnosti svojih delavcev, ki so sušili krmo, kopat v mimotekočo Pesnico. Bil je izvrsten plavač in nikdo ni mogel misliti na kako nesrečo. Ko naglo, še ves razgret od vročine, skoči v vodo, plava par trenutkov, potem pa naenkrat obstane in izgine v globočini pred očmi svojih delavcev. Prestrašeni mu niso mogli skočiti na pomoč, ker je ravno tam eden onih znanih globokih tolmunov, kakor jih je in jih je bilo v stari Pesnici več. Še le, ko so od bližnjega mlina prinesli droge, so ga potegnili ven, seveda mrtvega. Ker je bil preveč razgret in vroč, voda pa na tistem mestu v globočini mrzla, ga je zadela kap, drugače si njegove smrti ni mogoče misliti.

Radoslavci. V nedeljo, dne 1. t. m. je imel murski Sokol k nam izlet. Rad bi tudi jaz videl te možakarje, zato sem prišel v Marinčičevo gostilno k Sokolu. Kako se začudim, ko naštejem le en ducat hrabrih (?) Sokolov. Zanimal sem se tudi za posamezne člane tega društva, zato mi je moj prijatelj iz Ljutomeri vsakega dobro popisal. Zvedel sem pa od njega tudi, da je med njimi oni „španprkavi“ Komarov Mihalek in njegovo spremstvo, ki je nekaj let sem spravil v „Nar. Listu“ toliko neresnic na svetlo. Nastop Sokolov je bil pač žalosten. Bolje bi bilo, da bi bili doma ostali, ker imamo tako pri Mali Nedelji svoja narodna društva, ki bolje skrbje za narodno izobrazbo, kot Sokol s svojim liberalnim in razdirajočim delom. Murski „junaki“ so jo odkurili še pri bellem dnevu domov.

Sv. Jurij ob južni železnici. (Vlak povozil.) Dne 4. t. m. zjutraj je povozil osebni vlak v bližini tukajšnje postaje dninarico Marijo Krajnc v trenutku, ko je hotela preko tira na drugo stran. Bilo je še toliko časa, da bi se bila lahko rešila, a iz strahu pred vlakom, ki se ji je bližal, je postala na tiru in ni mogla dalje. Vlak jo je popolnoma razmesaril.

Loperšice (Še enkrat naša požarna bramba in nemški Gaultag.) To kar je „Straža“ zadnjič prerokovala, se je res že prigodilo, namreč da se mi Loperščani že kregamo med seboj. Pred par dnevi se je več naših kmetov kregalo po neki gostilni v Ormožu s tamošnjimi nemčurji, ker nam predbacivajo našo narodno zavest. Oni namreč hočejo in delajo z vsemi močmi na to, da se slovensko ljudstvo udeleži njihovega „Gautaga“, kar pa ne bo šlo, kakor smo že od več strani slišali. Nemčurska hujskarija ne rodi dobrega sadu nikjer, to smo že nešteto krat poudarjali, tudi pri naši požarni brambi ne. Že pri predvaji pretečeno nedeljo so se spuntali naši požarniki, ker se ne dajo komandirati od „Šnopsbaumanov“, ali pa od ljudi tuti fruti kaputi. Gospod načelnik se je počutil nekaj utrujenega vsled velike agitacije za „Gautag“, pa je naročil svojemu podkomandantu, naj on prevzame komando. Pa je že zlodej, kar človeku ne gre od srca, pa mu ne gre, zakaj bi si naj pri taki nehvaležni komandi človek še zdravje pokvaril, boljše doma ostati in se zdraviti,

kakor je to storil naš podkomandant. Saj ne govori mo neresnico, če trdimo, da sedaj ormoški nemčurji komandirajo z nami. Poslali so nam podkomandanta od svojega feuerberja, nekega Paumana, ki mu pravijo po domače „Šnopsbauman.“ Le-ta mladi dečko je zapovedaval nam starim možem, pa se nam je zadelo kar malo preveč, se dati komandirati od takšnega dečka, ki je bil pri vojakihi titularni infantarist, nas pa je mnogo, ki smo nosili cesarsko suk-njo in na isti zvezdice prišite. To je ta mladenič še slišal v obraz, ko mu je zavedni požarnik zavrnil, zakaj nas vedno „herstella“, ko nas oni, kateri so pri soldatih „firarji“ bili, niso vedno „herstellali.“ Nemški lesni trgovec Kuharič in pa svinjski „handlar“ Heindling sta nas kmete iz Loperšič napadala za to, da mi priredimo tudi slavnost in se ne udeležimo vsenemškega hajlanja. Pa naj vesta, da sta dobila od naših slovenskih grošev debele trebuhe. Mi si bomo to napadanje zapomnili in drugo pot naše groše natanko pregledali, da jih ne dobijo taki Heindlingi in Kuhariči in pa teh ljudi pristaši v roke. To pa tako gotovo, kakor smo mi kmetje doma na slovenski zemlji v Loperšicah pri Ormožu, pa — Amen.

Celje. (Zlata poroka.) Včeraj je obhajal zlato poroko Adam Lassnig s soprogo Elizo, rojeno Sima.

Ponikva. Dne 2. t. m. je šla posestnica Jožefa Brenčič iz Novecerkve tik ob železniškem tiru, ko je privozil osebni vlak v Ponikvo. Ker je vozil vlak na ravno istem tiru, tik katerega je šla Brenčič, se je zapletla njena obleka vsled zračnega piha z vagonom in jo je vlak nekaj časa vlekel tik tira. Ko se je vlak ustavil, je bila Brenčič že mrtva. Razbilo ji je glavo.

Trbovlje. K žalostnem slučaju Klanšek se nam poroča od druge strani: Pri kopanju premoga je 30. maja v rudniku zasulo 44letnega oženjenega rudarja Jerneja Klanška. Pokopan je bil z vsemi socialdemokratskimi častmi. V slovo je nesrečnemu pri odprtem grobu govorila socialdemokratska govornica iz Ljubljane. Rudečkarji se tako sami iz sebe norčujejo. Žalostno!

Mozirje. Cenjeni gospod urednik! Večkrat se oglašim pri Vas s kako novico. Danes mi zopet nekaj ne da miru. Občinske volitve so pred durmi in nekateri možakarji si že danes brusijo pete in jezike, da si zasigurajo mandat občinskega odborništva. Tiho šepetanje, zaupni sestanki in pogovori v znani gostilni so na dnevnem redu. Na vsak način se je treba pobrigati pravočasno, da se tla pod stolcem ne izpodkopljejo. Zanimam se za volilne priprave in tako pokukam tu pa tam za kulise. Tako sem slišal že sklep, da ne sme nobeden prevnet opravičenec v odbor, da se bo započeto delo mirno in brez kontrole nadaljevalo. Imamo nekaj štajercijancev, ki silijo na odborniška mesta ter hočejo omadeževati s tem narodni značaj nekđaj tako slavnega Mozirja. Tako na primer tisti sorodnik, ki je stavil pred leti predlog, da se naj dobi nemški učitelj, drugi zopet, kateremu je godba pred časi zaigrala za novo leto „Die Wacht Rhein“, tretjega tišči še danes „piklhauba“ na možgane, vsled česar se zavednim tržanom resno priporoča, da ga postavijo v zasluženi pokoj, ker za takega moža ni trudapolno delo občinskega odborništva. Ne spada pa v narodni odbor tudi radi tega, ker se drži predosledno gesla: vsakega narodnega nabiraleca odsloviti, na tihem pa nemškim društvom polniti bojne blagajne. Pa še drugi so. Tako neki okrogli mož, ki žvrgoli prav tako dosledno vedno nemški, kot njegov vis-a-vis sosed podi narodne davkonabiralec. Ti možje, katerih Vam, zavedni Mozirjan, ni treba navajati, ker jih sami dobro poznate, — saj so tako yrli, narodno-zavedni rodoljubi, da so pustili nekđaj slavnega Sokola zadremati, čitalnico ob njeni 30letnici umirati, ne spadajo v občinski odbor. Iz tega torej sledi, da je naroden greh, voliti jih v občinski odbor. Pošteno in odkrito povedano: sramota bi bila, da bi se v takšnem trgu, kakor je ravno Mozirje, ne našlo zadostno število narodnozavednih in narodno-neomadeževanih mož, ki bi trg dvignili tudi v narodnem oziru ter ga postavili v vrsto zavednih trgov. Cemu rabite štajercijancev v svoji sredi? Da vas ovirajo in oponirajo proti narodnim predlogom itd. V znamenju jugoslovanske zmage zastavite tudi vi svoja kopja v bran za narodno last, da jo ohranite neomadeževano, ter izperete, kar znabiti ni več popolnoma čisto. Slovenstvu in slovanstvu je izšla v zadnjih dveh letih zvezda zmage in bodočnosti in vi morate zreti v to zvezdo voditeljico in stopati neutrudno za jasnim ciljem, do popolne zmage. Turkov in vseh, ki z njimi simpatizirajo ter časte najhujšega skrunilca vsega slovenskega — „Štajerca“, ne smete pustiti več na vaš magistrat. Do vrat, a dalje ne! V znamenju zmage — do zmage! Znanec iz Brecljskega hriba.

Gornjigrad. Oprostite, gospod urednik, da se moram danes zopet obregniti ob liberalnega učitelja, o katerem ste sicer v listnici odgovorili, da bi bilo vse zastoj, učiti ga sploh kake olike. Odlikovanje gospoda Praprotnika, nadučitelja v Mozirju, od strani okoliške občine, ga je pribilo na križ, sedaj vidi namreč povsod same križe, menda tudi v zraku. In sploh mu gre vse križem, najbolj seveda njegova pamet. V zadnjem „Učiteljskem Tovarišu“ očita gosp. Praprotniku veterijaštvo, da „se je obesil klerikalcem za frak“, samo da bi dobil odlikovanje. Najprvo je čudno, da se dopisnik neslanih člankov v „Učit.

Tovarišu“ toliko peča s križi, kar drugače sicer ni navada tega domišljavega svobodomiselnca. Če pa že ima toliko veselja s tem, naj se pa ozre na svoje križe in križce, saj jih ima, če ne v spominu, vendar znabiti v svoji žalostni spominski knjižici dovolj napisanih. Vsi, ki poznajo zasluge gospoda Praprotnika na polju sadjarstva in katerim ne uduši slepa in onemogla zavist v prsih priznanja: Čast, komur čast!, spoštujetejo gospoda Praprotnika. Brezstidni liberalni dopisnik pa odréka gospodu nadučitelju Praprotniku zasluge na šolskem polju. Kako smešno! Seveda, tak pedagog in tako vsestranski, kakor neki liberalni učitelj, ki plonka stvari, katerih še razume ne, gospod Praprotnik ni. Tudi „Tovarišev“ dopisnik se je včasih obešal klerikalcem, ali recimo naravnost duhovnikom, za frak, kakor je isto storil tudi letošnjo pomlad nekje, a ne zaradi križcev, ki so mu prekliso grozdje, marveč zaradi — no, saj veste! Zasluga na šolskem polju menda tudi nimajo samo taki, ki celo duhovnike v gostilni nahrulijo z „Ne poznam človeka!“ To so menda pedagoški olike, kaj ne, pobijalec klerikalnega zmaja v črnem kotu?

Brežice. V nedeljo, dne 15. t. m., popoldne ob pol 5. uri, priredi čitalnica v Brežicah v veliki dvorani v Narodnem domu koncert. Posamezne koncertne točke proizvajata salonski orkester iz Krškega in čitalniški mešani pevski zbor. Krški salonski orkester, ki obstoji iz 16 članov, se je vkljub kratkemu času svojega obstanka pod neumornim vodstvom gospoda Joškota Pfeiferja povspel do lepe umetniške višine, brežiški mešani pevski zbor pa je itak že od nekđaj dobro znan, tako da se nam obeta prijetna zabava.

Koroško.

Krematorij v Celovcu. Novo gonjo so pričeli sovražniki katoliške cerkve. Sedaj se povsod trudijo, da bi se namesto pokopavanja mrličev, ki je zahteva katoliška cerkev, uvedlo sežiganje mrličev. To hočejo iz golega sovraštva proti katoliški cerkvi. Pokopavanje mrličev je katoliška, sežiganje pa poganska navada. V duhu vere je mrlič v grobu, ki čaka vstajenja, podoben spečemu človeku, ki se zopet vzbudi. Sežiganje mrličev pa naj pomeni, da ni posmrtnega življenja, kakor se truplo s sežiganjem takoj izpremeni v pepel. Katoliška cerkev zato odreka cerkvene pogrebne molitve za tiste, katerih trupla se sežigajo. V Celovcu je pa takih ljudi, ki živijo kakor pagani in ki hočejo zato tudi poganski pogreb, pravzaprav pogansko sežiganje. Da tem ljudem ustrezajo, hočejo zgraditi sežigališče ali krematorij. Na vtilnem shodu v Celovcu dne 29. maja je župan dr. Metnitz poročal, da je prostor za sežigališče že izbran. Rekel je, da ljudje sežigališče zahtevajo in da je to duh časa. Sežiganje mrličev stane 10 K. Sam pravi, da se bo dal po stari navadi pokopati. Ali župan Metnitz in mestni očetje nimajo v spufani in strašno zadolženi mestni občini nujnejšega posla, kakor mestno posojilo, za katerega stoji dobro cela dežela, uporabljati za zgradbo dragega in nepotrebne sežigališča?! Tako vprašuje „Mir“, kateremu se pridružujemo v polnem obsegu.

Duhovniške vesti. Prezentiran je na župnijo Brnca pri Beljaku velečastiti gospod Franc Lasser, knezo-škofijski dvorni kaplan v Celovcu. — Na župnijo Črna je prezentiran č. g. Jožef Dobrovc, kanonik v Velikovu.

Primorsko.

53 let duhovnik na eni župniji. Gospod Josip Mašera, vikar v St. Mauru pri Gorici, je starosta slovenske duhovščine v goriški škofiji. Šteje 84 let. Najbolj zanimivo je dejstvo, da je v St. Mauru neprergoma že celih 53 let. Je pa še čil in krepak in tamošnje ljudstvo ga ima kot za svojega „očka.“

Napredek Slovencev v Gorici. Prihodnje šolsko leto se otvori v Gorici slovensko sirotišče. Ob enem otvorijo slovenski dekliški zavod za učenke in dijakinje, ki obiskujejo slovensko šolo v Gorici. Zavod bodo vodile šolske sestre in bo imel namen, vzgajati dekleta v krščanskem in narodnem duhu. Zavod bo poleg važnosti tudi na telesno vzgojo ženske mladine.

Vohun Redl.

Zakaj smo doživeli diplomatske poraze?

„Ruskaja Molva“ piše, da je Redl tako za časa aneksijske krize, kakor tudi ob sedanji balkanski krizi s svojo špijonažo Rusiji izredno veliko koristil. Rusija je bila v vsakem momentu o najmanjši spremembi v avstro-ogrski armadi obveščena, kakor tudi o njenem razmeščanju na meji in o vojnih načrtih, tako da je Rusija po tem uravnavala tudi svoje diplomatsko postopanje. Ker je Avstro-Ogrska videla, da Rusija vsako njeno vojaško odredbo paralizuje, ni mogla tako nastopati, kakor bi želela in je morala zato v bistvenih rečeh velikokrat popustiti.

Naslednik Redla.

„Bohemia“ izve iz avtentičnega vira, da je mests šefa generalnega štaba 8. armadnega zbora po bivšem vohunu polkovniku Redlu že oddano in sicer polkovniku generalnega štaba Ludoviku Sündermannu.

Deklica,

stara 16 let, želi priti v službo k boljši slovenski obitelji v Mariboru. Natančneje pove gospa Ham v Ljubljani, Karlovska cesta 15. 128

Pekarna

se da v najem na več let. Je edina v fari tik cerkve in šole v Podgorjah v Rožu; več pove lastnik pekarnice Mat. Antonič, Reka, pošta St Jakob v Rožu, Koroška-XXXXXXXXXXXX

Pošteno dekle

z dobrimi spričevali želi takoj vstopiti v službo v kako trgovino, najraje v trgu ali na deželi kot trgovska pomočnica. Naslov pod šifro „M. J. 203“ poste restante Velenje. 117

Inkret — odšel,

Cobel — prišel!

Vinček — ostal,

Kakor — kristal.

Kdor ne veruje — nam,

Poskusi naj ga — sam!

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem prevzel gostilno gospoda Inkreta na Lajtersperški cesti v Krčevini. Točim znana dr. Turnerjeva vina in tudi pristnega ljutomeržana. Vedno dobra kuhinja!

Fran Cobel, gostilničar.

**Belilnica voska, obrt medu in voščenin
Franc Cvilak, Slov. Bistrica**

se priporoča prečast. duhovščini in slav. občinstvu.

Zaloga kapljenega in precejšenega medu, medice in medenjakov. Zaloga rumenega in obledenega voska, voščeni svēč, voščeni svitkov, stearin, cerkvenih in namiznih svēč v vsaki velikosti. 94

Pozor!

Naznanjam da prodam zaradi pomanjkanja prostora in prevelike zaloge 800 parov čevljev za gospode, 2000 parov za gospe ter 500 parov čevljev za otroke, nadalje vse vrste sandal, čevljev za dom ter čevljev za birmo po najnižjih cenah. Čevlje, ki so že iz mode, vendar izborne kakovosti, prodam nizko pod lastno ceno. Domače delo. Naročila od zunaj in popravila izvršujem točno in po ceni

Stefan Strašek,

prva največja zaloga obuval v Celju, Schmidgasse št. 3.

Demetrij Glumac

Glav. delavnica: **bakar** Podružnica: Maribor, Ptuj,

Kasarnska ulica 9 Sarnitzgasse 11

se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kot montiranje parnih kotlov za parne stroje barvarnic, belilnic, tovarn za usnje in sveče, za parne in vodovodne naprave v bakru in železu.

Perilni kotli in kotli za žganje vedno v zalogi. Peronospora brizgalnice lastnega izdelka. Kupujem po najvišji ceni staro kovino, baker, medenino in cin. Popravila vsake vrste točno in zelo po ceni. 98

Krasno posestvo

je naprodaj v prav lepem kraju blizu Celja, enonadstropna hiša, gostilna in trgovina z mešanim in manufakturnim blagom.

Velik sadonosnik, 2 orala vinograda, hlev, lednica, klet, travniki, njive in gozd, velik inventar ter mnogo vinske posode.

Proda se tudi sama hiša z gostilno in trgovino, s sednim vrtom in vinogradom.

Pojasnila daje g. Hugo Turk v Ljubljani.

Nov bencin motor 3 HP, praktični mlini za domačo rabo proda zelo po ceni Karol Sinkovič, v Mariboru, Grad.

M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju priporoča veleč. duhovščini svoj

modni salon za gospode,

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Trgovina s steklom, porcelanom in kamenjo

Ivan Kleinšek

Maribor, Koroška cesta št. 17

priporoča po najnižjih cenah svojo bogate z logo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe kakor vsa v stroko spadajoča dela. : : : :

Popravila se najceneje izvršujejo!

PLANINKA,

edino planinsko letovišče na Pohorju.

Sezija od 1. junija do 15. septembra.

10 sob s 22 posteljami, topla in mrzla kopel, lahkotni in krasni izprehodi po senčnem jelovem gozdu, najboljša planin. voda, dobra kuhinja.

Lahek dohod iz železniških postaj Ruše, Bistrica ob koroški žel., Maribor, Fram. 1250 m nad morjem, pri Sv. Arehu poleg Ruške koč.

Cene zmerne!

Natančnejša pojasnila daje Podravska podružnica Slovenskega planinskega društva, pošta Ruše, Štajersko.

Štajersko slivovko

tropinovec, brinjevec, vse vrste likerjev ter

medicinalna žganja

in sicer štajerski konjak, borovničev, vinsko žganje, žganje iz šipkovih jagod priporoča

edina žganjarna v Celju

lastnik **R. Diehl.**

Loterijske številke.

Trst	4. junija 1913	66	60	15	30	24
Dunaj	7. junija	29	73	28	84	60

**Velika narodna trgovina
Karol Vanič, Celje****Narodni dom**

priporoča bogato zalogo manufakturnega in modnega blaga, posebno krasne novosti za ženske in moške obleke po zelo znižani ceni!

Ostanki ped lastno ceno

Postrežba točna in solidna! Vzorci na razpolago!

Najboljši in najcenejši klobuki

se dobijo samo pri

Fr. Placotta : Ptuj,

Minoritski trg 4.

Nasproti slovenski cerkvi. — Popravila točna. Solidna postrežba. 95

Cementna dela

kot cevi, plošče za tlakovanje, stopnice, korita, mejnike, sohe za plote, cevi za kanale in druga dela iz betona izvršuje točno in po nizki ceni.

Ferd. Rogač, Maribor

zaloga betonskega, cementnega in stavbenega materiala Fabriksgasse 17 (blizu frančišk. cerkve). Telefon št. 188.

Karol Tratnik

se priporoča kot

špecialist v izdelovanju cerkvenega orodja in cerkvene posode, kot monštranc, kelihov itd.

Maribor, Pfarrhofgasse 3.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Stolna ulica številka 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4¹/₂% proti tri mesečni odpovedi po 4³/₄%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsacega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5%, na vknjižbo sploh po 5¹/₂%, na vknjižbo in poroštvo po 5³/₄% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitve gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 K. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopold. in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne, izvzemši praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in rošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. uri dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.